

Arrest

nr. 55 104 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MENS loco advocaat P.-J. STAELENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en op 8 november 1984 te zijn geboren in Calabar (Cross River State). U bent een etnische Ibibio en christen. In april 2007 verliet u de school. U werd via scouting door buitenlandse voetbalmanagers goed genoeg bevonden om voor de Football Academy te voetballen, die onder het peterschap staat van de Deense voetbalclub Vejle. In juli 2008 en juli 2009 reisden u en andere voetballers die voor de Football Academy voetbalden, telkens voor een korte periode naar Denemarken om er tijdens de Danacup-competitie voor Vejle te spelen. (V. McD.), de coördinator van de Football Academy, maakte misbruik van het vertrouwen van de spelers en betaalde jullie niets voor jullie prestaties. Er werd enkel – en dan nog onvoldoende – voorzien in eten, alsook jaarlijks in shirts en voetbalschoenen. Voor de kosten van het visum en vliegtuigtickets bij de competities

in Denemarken moesten jullie zelf opdraaien. Het feit dat deze kosten door de club Vejle betaald werden, belette (V.) niet om deze kosten nog eens extra bij jullie te innen. In december 2009 werd het u te veel en sprak u (V.) hier bij hem thuis over aan. De discussie ontaardde in een gevecht en enkele jongens die voor (V.) werkten, zetten u buiten. Niettemin vroeg (V.) u in januari 2010 om weer bij de Football Academy te komen voetballen, hetgeen u ook deed. In juli 2010 zouden jullie andermaal voor de Danacup-competitie komen spelen. Door een vergissing in de organisatie van de reis, konden u en een andere speler, (Va.C.), niet samen met de andere voetballers van de Football Academy naar Denemarken reizen, maar werden jullie verplicht om apart de reis naar Denemarken te ondernemen. Tijdens de vliegreis opperde (Va.) de bezorgdheid om naar Nigeria terug te keren, omdat hij in juli 2009 al een lening had moeten afsluiten om de reis naar Denemarken te bekostigen en dit opnieuw had gedaan voor de reis van juli 2010 te financieren. Hij durfde niet naar Nigeria terug te keren omwille van de schulden die hij had. Hij besloot daarom niet naar Denemarken te gaan, maar naar België, waar hij een kennis had die priester was. U – die uw reizen gelukkig gesponsord zag door Honorable Esemé Ejibio, een lid van het Federal House of Assembly - besloot met (Va.) mee te gaan. Jullie kwamen aan in Nederland en reisden door naar Duitsland, waar normaliter een bus zou worden ingeleegd om jullie naar Denemarken te brengen. In plaats daarvan reisden jullie naar België door, waar jullie op 25 juli 2010 aankwamen. Jullie zochten de priester op die (Va.) kende en hij adviseerde jullie om asiel te vragen. U liet zich door een niet nader genoemd iemand beïnvloeden die zei dat u met uw verhaal geen kans kreeg om asiel te krijgen en dat u zich als homoseksueel moest voordoen, hetgeen u ook deed. U vroeg op 3 augustus 2010 asiel aan.

U stelde voor het Commissariaat-generaal dat de meeste verklaringen die u vóór het gehoor door het Commissariaat-generaal van 14 oktober 2010 in het kader van uw asielaanvraag aflegde, niet aan de werkelijkheid beantwoorden. U verklaarde – in tegenstelling tot uw eerder afgelegde verklaringen - niet homoseksueel te zijn en u stelde dat uw geboortedatum- en plaats, alsook de datum van aankomst die u eerder tijdens uw asielprocedure opgaf, niet juist waren.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen afgelegd in het kader van uw asielprocedure – niet homoseksueel bent en dat u een verhaal als homoseksueel gebracht heeft omdat iemand u gezegd had dat u dan meer kans maakte om asiel te krijgen (gehoor CGVS, p.2 en 8). Bijgevolg kan u bezwaarlijk asiel worden verleend omwille van dat motief.

Bovendien antwoordde u op de vraag wat er zou gebeuren als u teruggaat naar Nigeria dat u denkt dat er niets zal gebeuren (gehoor CGVS, p.8). Op de vraag waarom u de (asiel)procedure dan nog wil voortzetten, antwoordde u dat u hier relaxed bent en u zich hier blij voelt (gehoor CGVS, p.8). Het spreekt voor zich dat deze motieven bezwaarlijk kunnen worden weerhouden om iemand asiel te verlenen.

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen met de coördinator van de Football Academy kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat deze zijn bijgelegd, vermits u – zelfs na geweldpleging op de coördinator bij hem thuis in Imo State in december 2009 – ongemoeid werd gelaten. De politie werd er niet bijgehaald en de coördinator nodigde u zelfs nadien uit om opnieuw bij de Football Academy te komen spelen (gehoor CGVS, p.5-6) en zond u in juli 2010 opnieuw naar Denemarken (gehoor CGVS, p.4).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten kan het volgende worden opgemerkt. U verklaarde zelf dat de geboorteplaats of de geboortedatum die op uw paspoort staan vermeld niet aan de werkelijkheid beantwoorden, vermits u niet in Eket, maar in Calabar bent geboren en niet op 11 november 1991, maar op 8 november 1984 (gehoor CGVS, p.2-3). U legde geen andere documenten voor om deze door u opgegeven identiteitsgegevens te staven. Voor wat de kaart van de Vejle Football Academy betreft kan worden opgemerkt dat deze een bewijs levert van uw betrokkenheid bij deze Academy, hetgeen hier niet wordt betwijfeld. De kaart van de Diamond Bank heeft geen bewijskracht in het kader van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48, 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht.

Hij voert aan dat de commissaris-generaal ten onrechte oordeelde dat hij er onvoldoende in geslaagd is om te bewijzen dat zijn leven wordt bedreigd door de (V.McD.). Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een emailbericht van 19 november 2010 toe van een van zijn beste vrienden, (I.P.), waarin verzoekers asielrelaas wordt bevestigd.

2.2.1. Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing niet waar deze vaststelt dat verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag een verhaal inzake homoseksualiteit ophing dat niet beantwoordt aan de werkelijkheid. Derhalve blijft dit onderdeel van de motivering onverminderd overeind.

2.2.2. Verzoeker verklaarde dat hij in december 2009 een gevecht had met (V.McD.) maar dat hij in januari 2010 alsnog opnieuw door (V.McD.) werd uitgenodigd om opnieuw bij de voetbalploeg te komen en hij naderhand geen problemen meer had met (V.McD.) (administratief dossier, stuk 3, p.5-6). Verzoeker verklaarde tevens op de vraag naar wat er zou gebeuren in geval van terugkeer *“Ik denk dat er niets zal gebeuren”*. Gevraagd waarom hij zijn asielprocedure dan nog wenste verder te zetten gaf hij aan: *“Ik ben relaxed hier en ik voel mij blij”* (ibid., p.8).

Waar in het onderhavig verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“[d]e verzoekende partij was enkel een laatste keer naar Denemarken afgereisd om net te kunnen vluchten voor de Heer (V.McD.)”* en dat het aannemelijk is dat hij voor zijn leven moet vrezen daar de corruptie van (V.McD.) bekend is geworden, zoals dit wordt vermeld in een emailbericht van een vriend, dient te worden opgemerkt dat (i) dit geen steun vindt in zijn verklaringen zoals deze blijken uit het administratief dossier (ii) aan het emailbericht van zijn vriend bezwaarlijk een objectieve bewijswaarde kan worden gehecht.

Het voorgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het vastgestelde sub 2.2.2. en de elementen in het administratief dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS